

I modsætning til stykgodstransport, se § 260, stk. 1, andet punktum, opstiller udkastet ikke nogen udfyldende regel om forfaldstidspunktet for fragten. I mangel af aftale om andet vil forfaldstidspunktet efter princippet om ydelse mod ydelse blive ved godsets udlevering. Det er på dette tidspunkt, bortfragteren har optjent fragtkravet, jf. udkastets § 335 om fragt for gods, der ikke er i behold, og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Stk. 2 svarer til den gældende sølovs § 124, stk. 2. I modsætning til efter stk. 1 sigtes der i stk. 2 til gængs fragt på indlastningstidspunktet. I modsat fald ville befragteren være fristet til at søge at laste mere gods end aftalen tillader, hvis fragterne er steget efter aftaletidspunktet.

Til § 318. Sødygtighed

§ 318 svarer til den gældende sølovs § 76. Der er ingen materiel forskel mellem den gældende sølov og udkastet. Den eneste forskel er, at den gældende sølov udtrykkeligt nævner, at skibet skal være tilstrækkeligt provianteret. Efter udvalgets mening er det i dag ikke naturligt at nævne denne side af sødygtighedskravet særskilt. Efter udkastet vil kravet om tilstrækkelig proviantering bare være en blandt flere sider af kravet om tilstrækkelig udrustning.

Til § 319. Rejsebefragterens valg af laste- og lossehavn

Stk. 1 har intet direkte modstykke i den gældende sølov og afspejler, at det i rejsecertepartier ikke er usædvanligt, at befragteren gives ret til at vælge laste- og lossehavn, eventuelt indenfor snævrere rammer. *Første punktum* giver bortfragteren ret til at nægte at gå til den havn, befragteren har anvist, hvis adgangen ikke er fri, eller skibet ikke kan ligge flot og sikkert og uden hindring gå ud eller ind med lasten. Tilsvarende kriterier er opstillet i udkastets § 320, stk. 1, jf. § 334, stk. 1, jf. den gældende sølovs § 77, stk. 1, jf. § 105, vedrørende befragterens valg af laste- og losseplads. Af hensyn til udførelsen af rejsen må valg af lossehavn foretages senest ved lastningens afslutning, jf. *andet punktum*.

Stk. 2 svarer til § 376, stk. 2, om skade på skibet ved tidsbefragtning, jf. motiverne til denne bestemmelse. Når et rejsecerteparti giver befragteren adgang til at vælge laste- eller lossehavn, bør dennes ansvar for at vælge sikre havne være det samme som en tidsbefragters ansvar ved tidsbefragtning. Ved vurderingen af om befragteren eller nogen, denne svarer for, har udvist fejl eller forsømmelse, må der imidlertid lægges stor vægt på, i hvilken udstrækning, bortfragteren på forhånd kunne forudsættes at have tilstrækkelig kendskab til de havne, befragteren er givet adgang til at vælge imellem. Jo snævrere befragters muligheder er, jo større grund vil der i almindelighed være til at antage, at bortfragter på forhånd har skaffet sig kendskab til de aktuelle havne.

Aftaler om konsekutive rejser giver ofte befragteren ret til at bestemme indenfor mere eller mindre vide rammer, hvilke rejser, skibet skal udføre. Sædvanligvis skal bortfragterens vederlag beregnes efter lasterejserne uden hensyn til ballastrejserne. Dette er baggrunden for reglen i *stk. 3, første punktum*, om, at befragteren må udøve sin valgadgang således, at den samlede længde af lasterejserne og af ballastrejserne »bliver væsentlig den samme«. Ved afgørelsen af, om længderne er væsentligt de samme, må det foruden på det rent distance-mæssige forhold mellem laste- og ballastrejserne blandt andet lægges vægt på, hvad som er almindeligt ved aftaler af den type, det gælder. Der må endvidere lægges vægt på, hvad der har motiveret befragterens valg af rejser. Søger befragteren at reducere sine udgifter ved at vælge lange ballastrejser, skal der mindre til, før en difference er væsentlig, end hvis det er befragterens legitime transportbehov, som medfører, at ballastrejserne bliver længere end lasterejserne. Deviationer under ballastrejser i bortfragters interesse må man se bort fra. Ved væsentlighedsvurderingen må der også lægges vægt på, om befragteren, uden at det var forudsat ved aftaleindgåelsen, har skaffet eller givet bortfragteren adgang til at tage gods med på ballastrejserne (»backhaul voyages«). Har befragteren givet bortfragteren sådanne indtægtsmuligheder, kan der tillades større diffe-